

*Komt herwaarts tot Mij,
allen die vermoeid en belast zijt,
en Ik zal u rust geven.*

Mattheüs 11:28

Wie worden in deze tekst genodigd? Dat zijn de vermoeiden en belasten. De nodiging: 'Komt tot Mij' is de nodiging van Christus. Hij nodigt vermoeiden en belasten met de woorden: 'Komt herwaarts tot Mij.' De aanmoediging om gehoor te geven aan deze nodiging is: 'En Ik zal u rust geven.'

I Terugkeer tot God is hoogstnoodzakelijk

Van nature staan alle mensen ver van God af. Anders behoeften ze niet genodigd te worden om te komen. Het gaat hier niet over een afstand wat de plaats betreft, maar het gaat over een afstand qua verhouding. Deze afstand bestaat uit drie dingen.

- De oorspronkelijke gemeenschap tussen God en de mens is tenietgedaan. God en de mens waren met elkaar verenigd in

een werkverbond. Ze hadden toen gezamenlijke vrienden en vijanden. Dit eerste trouwverbond is door Adam verbroken. Daardoor is hij van God afgevallen. Daarom heeft God hem ook uit het paradijs uitgedreven. De mens was toen als een vrouw die overspel heeft gepleegd en uit het huis van haar man wordt weggejaagd. Zo'n vrouw raakt dan al haar spullen en goederen kwijt.

- In de tweede plaats zijn de harten van de mensen door de zondeval van nature van God afgekeerd. Vanaf dat moment was en is er enkel vijandschap tegen God. Paulus schrijft: 'Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet' (Rom. 8:7). De natuur van God en ónze natuur zijn nu totaal verschillend. De eerste zonde van Adam is als een klein beetje zuurdesem, dat het hele mensdom heeft doorzuurd, zodat wij niet alleen van God af staan, maar we zijn nu ver van Hem verwijderd. We zijn 'zonder God in de wereld' (Ef. 2:12).
- In de derde plaats gaat de ziel van de mens – zolang hij in deze gevallen staat blijft –

qua levenskoers steeds verder van God af. De apostel waarschuwt in Hebrëen 3 vers 12: 'Ziet toe, broeders, dat niet te eniger tijd in iemand van u zij een boos ongelovig hart, om af te wijken van de levende God.' Elke zonde die wij doen is een stap verder van God af! Daarom komt de roep van het Evangelie tot hen die zijn afgeweken, opdat zij tot de Heere mogen terugkeren. Wij snellen voort op de weg die naar het verderf leidt. We zijn als water dat steeds sneller gaat stromen, hoe verder het van de bron verwijderd is. Dat leert ons hóe zondig en ellendig onze natuurlijke staat is. Het is onze plicht om dicht bij God te komen. Dat we zo ver bij Hem vandaan zijn, is onze zonde en ellende. Geen wonder dat wij dood zijn, en dat we geen goed kunnen doen, zolang wij gescheiden van God blijven. Dat is ook de reden waarom God ons heeft verlaten. Het kan toch niet anders of dat moet eindigen in een eeuwige scheiding, als we niet wederkeren?